

brug skal jeg ikke tale om, men i hvert Fald er det mindre Landbrug ikke interesseret deri. Der er nogle Spekulanter, som vi populært kalder Gaardslagtere, og de kan nok være interesserede i at faa Priserne skruet op til en urimelig Højde, men det arbejdende Landbrug kan absolut ikke være det. Det er med stor Sorg, jeg ser paa Bestræbelserne for stadig at sætte Priserne op. Vi, som for Tiden er i Besiddelse af Jord, kan nok komme igennem det, men vi maa ikke glemme vore Børn og den Ungdom, som vokser op. Forholdene er jo nær ved at blive saaledes, at det arbejdende Landbrugs Børn ikke kan komme i Besiddelse af den danske Jord paa en saadan Maade, at de kan faa deres Udkomme deraf. Jeg har ikke villet undlade at fremkomme med denne Bemærkning her.

Jeg glæder mig over, at det konservative Folkeparti i det foreliggende Spørgsmaal ikke har kunnet følge Venstre. Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Til Slut kunde jeg have Lyst til at gøre en kort Bemærkning til Ordføreren for Venstre. Han synes at være saa urimelig glad og veltilfreds med den store Imødekommenhed, Venstre har vist ved at ville begrænse Overprisen til 24 Øre. For at faa fuld Forstaaelse af, hvor meget det betyder, maa man imidlertid have noget mere Klarhed over Spørgsmaalet, og jeg vil derfor spørge den ærede Ordfører: Hvorledes forstaar han Forholdet med de 24 Øres Overpris? Jeg synes, at hvis det skal betyde noget, maa det føre til, at man skal have en Klassificering af det levende Kvæg, for ellers vil det jo gaa saadan, at man til Hjemmeforbruget risikerer at komme til at betale altfor uforholdsmæssig høje Priser for det magre Kvæg. Jeg stiller derfor det bestemte Spørgsmaal: Hvordan skal det forstaaes?

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) henstillede, at man ikke tabte af Syne Arbejdet for at bringe Flæskeproduktionen frem til en saadan Højde, at Rationerne igen kunde leveres fuldt ud. Den ærede Ordfører kan være overbevist om, at det tabes ikke af Syne, thi den Erstatning, man her kan byde, er jo, for at bruge et moderne Ord, kun et Surrogat. Der er ingen Tvivl om, at Befolkningen vil være langt bedre tjent med at faa den fulde Ration Flæsk, som er beregnet, fremfor den mindre Ration Flæsk plus denne Erstatning

i Kød. Der vil derfor blive gjort alt for at søge at tilvejebringe en saadan Flæskeproduktion, at Hjemmemarkedets Forsyning kan tilfredsstilles. Det beror imidlertid overmaade meget paa den kommende Høsts Udbytte, i hvor høj Grad dette kan lykkes; der er i den sidste Tid ført Forhandlinger mellem det staaende Landbrugsudvalg, Ernæringsraadet og Indenrigsministeriet angaaende dette Spørgsmaal. Saa vidt jeg forstod, var den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Johan Hansen) inde paa den Tanke, at man skulde søge at støtte en Produktion af Flæsk til Landets Forsyning hos saadanne Landbrugere, som ikke plejer at drive Svineavl, eller hos saadanne Bybeboere, som havde Betingelse for at kunne avle Svin til Selvforsyning. Disse Forhandlinger er nær ved deres Afslutning, og de gaar ud paa at støtte en Bevægelse for, at der foruden de egentlige Landbrugere, altsaa den Million, som i Øjeblikket forsyner sig selv med Flæsk, kunde være en anden Trediedel af Befolkningen, der selv sørger for at tilvejebringe Flæsk ved at fodre Svin med Affald fra sine egne Levnedsmidler og andet Affald og med Støtte af nogle Tilførsler af Kornproduktionen i Form af Klid eller saadant.

Det Spørgsmaal, som jo stadig er den eneste egentlige Genstand for Diskussion her paa Rigsdagen, er Spørgsmaalet om Betalingen til Producenterne. Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) gjorde den Bemærkning, at han troede ikke, der havde været nogen egentlig Ulempe ved den frie Handel med Kød. Det forekommer mig tvivlsomt, om dette vil blive underskrevet af alle de Forbrugere, som har maattet se, at i den frie Handel med Kød er Prisen for levende Kvæg gaaet saa højt op, ogsaa over Eksportprisen, at Priserne paa det Kød, som blev udskaaret af de saaledes erhvervede Dyr, steg til en urimelig Højde. Jeg tror derfor, at der er i alt Fald Dele af Befolkningen, som er i høj Grad interesserede i, at der kommer en Prisfastsættelse for Kød. Man har under Overvejelserne været klar over, at dette nu kunde ske paa to Maader. Den ene var den at begrænse Overprisen paa det levende Kvæg ved at give det Eksportprisen og saa indrømme en passende Overpris dertil. Det var man inde paa i det kombinerede Kødudvalg ud fra den saglige Opfattelse, at der kunde være nogen Fordel for Hjemmemarkedet i at kunne betale nogen Overpris over Eksportprisen. Der var i det kombinerede Kødudvalg nogen Uoverensstemmelse om, hvor stor denne Overpris burde være. En Del af Udvalget